

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ต้องรักษาของดีเอาไว้

จดหมายตีพิมพ์ผ่านวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน

นับเป็นสิ่งที่อัศจรรย์มาก สำหรับชาวไทยใน พ.ศ. นี้ ที่เมื่อไรก็ตามที่อยากฟังธรรม (ที่เป็นของจริง ไม่ลูปคำอีกแล้ว) ก็สามารถทำได้เพียงแค่เปิดวิทยุเอาโดยเฉพาะในยามค่ำคืนดึกดื่น ธรรมะของหลวงตาเต๋ตมมากเกรียงไกรที่สุด หลวงตาสามารถนำสิ่งที่ละเอียดลึกลับซับซ้อนซ่อนเร้นมาตีแผ่ให้เห็นของจริงที่ถูกปกปิดไว้ ด้วยอำนาจของอวิชาในดวงใจสัตว์ออกมาให้เห็นได้อย่างยอดเยี่ยม ดูเหมือนจะไม่มีผู้ใดพูดได้ละเอียดลออเท่ากับหลวงตาเลย ฟังเท่าไรก็ไม่เบื่อเลย เชื่อว่าผู้ใดก็ตามที่มีอคติ กับหลวงตา ถ้าได้มาฟังธรรมะของหลวงตาแล้วจะกราบได้อย่างสนิทใจที่สุด สำหรับลูกแล้วตั้งใจให้หลวงตาหมด

อยากกราบเรียนหลวงตาว่า ที่หลวงตาเหน็ดเหนื่อยในการเทศน์ว่าการมาตลอดเวลานั้นไม่เสียแรงเปล่าหรอกค่ะ อยากบอกเพื่อนสหธรรมิกทั้งหลายที่แวดล้อมองค์หลวงตาและท่านอื่นๆ ด้วยว่า สมบัติที่มีค่าที่สุดในองค์หลวงตาก็คือ ธรรมะของหลวงตา ให้เราต่างพากันเอื้อมให้ถึงให้ได้กันหมดทุกคน นั่นจะเป็นสิ่งประเสริฐที่สุด และขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านด้วยค่ะ

(สถานที่ตำรวจภูธรตำบลบ้านเตื่อ อ.เกษตรสมบูรณ์ จ.ชัยภูมิ ขอเมตตาเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในราชการจำนวน ๕ เครื่อง ๑ แสนบาท) มีแต่มาขอทั้งนั้นเราเลยจะตาย ได้ช่วยเต็มที่ละช่วยโลกคราวนี้ หมุนเงินเข้าส่วนรวมๆ ด้วย แยกทั่วประเทศเลย เพราะเงินเราแบเราไม่เก็บ มีเท่าไรออกหมดเลย เราพอ พอในหัวใจอย่างเดียวพอหมดเลย ปล่อยวางโดยประการทั้งปวง มีแต่ความเมตตาครอบไว้เท่านั้น เพราะฉะนั้นของอะไรมาจึงไม่มีเหลือ ความเมตตากวาดออกๆ หมด ความตระหนี่อย่างนี้ไม่มี บอกว่าไม่มีเลย มีแต่ความเมตตาครอบหมด นอกจากที่ว่าไม่ได้ก็คือมันไม่มีจริงๆ ถ้ามีแล้วยังไงก็ไม่อยู่ละ ความเมตตากวาดทันทีเลย ความเมตตาบอกให้รอเสียก่อน คนนั้นขอมาคนนี้ขอมา ทางนี้ก็แบมือเปล่าไม่มีอะไรที่จะกวาดไปให้จะว่าไ

เราทำได้ประโยชน์ให้โลกรู้สึกว่ามากพอสมควร เกิดมาในชาตินี้ะ ทางการบ้านเมืองก็ได้ช่วยเต็มเหนี่ยว ทางศาสนาก็เหมือนกัน อะไรมาคัดค้านต้านทานหลักธรรมซึ่งเป็นความถูกต้องดีงามโลกยอมรับกันแล้ว จะค้านทันทีเลย กีดขวางเข้ามาคือเรื่องของกิเลส ไม่เอา กิเลสกับธรรมเข้ากันไม่ได้ มากก็ใส่กันผางเลย เอาอย่างนั้น

ไม่เช่นนั้นศาสนาจะไม่มีเหลือ ไม่มีผู้คัดค้านต้านทาน ของดิบของดีของเลิศของเลอไว้ ปล่อยให้ของเลวเข้ามาเหยียบๆ หมดยุค ไม่มีเหลือ ต้องรักษาของดีเอาไว้

ด้วยเหตุนี้เสียงหลวงตาจึงตั้งทางคัดค้านต้านทาน ไม่มีใครพูดอย่างหลวงตา หลวงตาคัดค้านต้านทานเพื่อธรรมได้ครองโลกให้ร่มเย็น เราต้านทานไว้เพื่อความ ร่มเย็นแก่โลกต่างหาก ไม่ได้ต้านทานเพื่อความเสียหายตรงไหน เพราะฉะนั้นผู้ที่เรา ต้านทานแล้วจะสอดแทรกเข้ามาอีกมาตอบโต้เราอย่างไรไม่เคยมีนะ เพราะถูกต้อง ล้วนๆ เลย ที่แล้วมามันขวางธรรมๆ ขวางธรรมก็คือขวางความสงบของบ้านเมืองนั้น แหละ เราค้าน ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสใครก็ตามไม่เห็นือธรรม ธรรมนี้ออกทันทีเลยถ้า เห็นว่าจะป็นภัยต่อส่วนรวม เอาจริงเอาจังละเรา

เพราะฉะนั้นเราจึง ฟังว่าเขาเกลียดเขาโกรธ เขาจะจ้างคนมาฆ่าบ้างอะไรบ้าง มา ว่างั้นเลย บอกจริงๆ ยกโคตรมาก็มา โคตรเราก็มี ใส่กันตรงนี้ เรว่าเฉยๆ ไม่มีอะไร บอกว่ามาๆ โคตรเราก็มี เหมือนว่าจะยกใส่ตุ้มเลย ความจริงก็มีเท่านั้นไม่มีอะไร คำพูดเป็นอย่างนั้น พูดตรงๆ นะ คือพูดนี้ไม่มีกิเลส เป็นธรรมล้วนๆ พูดไปบางที่มี ตลกแทรกเข้าไปๆ เขาถึงบอกว่าหลวงตาบัว... ที่มหาสมบัติ บุญเรือง ว่า การเทศนาว่า การนี้หาที่ค้านไม่ได้ พร้อมกับข้อเปรียบเทียบตรงเปรี๊ยะๆ เลย แต่ท่านมีนิสัยตลก เขา ว่า ก็มันเป็นอย่างนั้นอยู่แล้วตั้งแต่เขายังไม่ว่า มันตลกอยู่นั้นละ

เห็นไหมหน้าวัด กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวแฟนพ่าน แล้วเขายังมาเสริมอีก รูปตุ๊กตาเด็กอยู่ข้างๆ เขามาเสริมหลวงพ่อกูเขา เจียดเจียดยามาเที่ยวแฟนพ่าน อย่างนั้น แหละ เราไม่มีอะไรกับใคร ว่าอะไรไปแล้วแล้ว แต่อะไรถ้าขัดธรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมแล้วไม่ได้นะ ค้านทันทีเลย เทวดาอินทร์พรหมมาก็ตามไม่ได้เห็นือธรรม เอา ธรรมออกค้านทันทีเลยเรา

การปฏิบัติต่อเราก็เหมือนกันอย่างนั้น อะไรขัดธรรมขัดกันเลยๆ ไม่ให้มา เหยียบธรรมได้ละ ต้องเอาธรรมเหยียบเสมอ กิเลสเป็นข้าศึกของธรรมหรือของ ส่วนรวมของโลกทั้งหลาย ธรรมะจึงเข้าไปตีเอาๆ ให้แตกกระจายไป เราพูดจริงๆ สำหรับคำพูดของเราไม่มีอะไรที่จะมาเคลือบแฝงว่าเป็นพิษเป็นภัย เราไม่มี ถึงจะเด็ด เดี่ยวเฉียบขาดก็เป็นธรรมล้วนๆ ออกไปเลย ที่จะให้เป็นข้าศึกต่อผู้ใดด้วยเจตนาของ เรานี้เรียกว่าไม่มี มีแต่ธรรมล้วนๆ จะหนักเบาเล็กน้อยก็เป็นธรรมล้วนๆ ออก จะ คัดค้านต้านทานขนาดไหน ก็คือธรรมต้านทานความสกปรกทั้งนั้น

เราเคยพูดให้ฟังแล้วด้วยความเคารพธรรม เราไม่ได้เคารพเรา เรากราบธรรม เราจะมาถือความเป็นใหญ่ยิ่งกว่าธรรมไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่นอยู่กระต๊อบ แต่ก่อน กระต๊อบเล็กๆ อยู่ย่น เราเขียนหนังสือแล้วมองดูนาฬิกา อ้าว นี่มันเลยเวลาแล้ว คือ

การปิดกวาดเช็ดถูเหล่านี้ เรียกว่าเราเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อน คล่องตัวตลอดเวลา ข้อวัตรปฏิบัตินี้ออกหน้าๆ ตลอด เป็นหัวหน้าวัดนะ ทุกอย่างออกหน้าตลอดเวลา ตั้งแต่ยังหนุ่มน้อยคล่องตัวนี้ พวกพระเถระดีไม่ดีไม่ทันเราการทำข้อวัตรปฏิบัติ คือเราคล่องตัวมาอย่างนั้น ตั้งแต่อยู่กับครูบาอาจารย์นี้ก็คล่องตัวตลอดเวลา ไม่ให้ครูอาจารย์หนักใจเพราะเรา

ทีนี้เวลามาเป็นผู้ใหญ่นี้คล่องตัวสำหรับเพื่อนฝูง เข้าสู่ส่วนรวมคือความเป็นธรรม เราคล่องตัวตลอดเวลา ที่นี้อยู่ๆ ก็ดูนาฬิกา อ้าว มันเลยเวลาแล้วนี่ คือปิดกวาดเราไปพร้อมกันกับหมู่เพื่อน เป็นอย่างนั้นเรื่องข้อวัตรปฏิบัตินี้ รู้สึกว่าเราจะเป็นหัวหน้า คล่องตัวกว่าหมู่เพื่อนด้วยซ้ำไป เพราะเราไม่ใช้นิสัยอึดอาด พอมองดูปั๊บ ดูนาฬิกาผิคนึกว่าเลยเวลาแล้ว ปั๊บทำงาน ได้ไม้กวาดกวาดออกมาๆ ตามธรรมดากวาดออกมาข้างนอกหมู่เพื่อนจะเต็มอยู่แล้ว ทางโน้นก็กวาดออกมา ทางนี้กวาดออกมาทั่วทั้งวัด มารวมกันที่ศาลา

พอกวาดออกมาหน้าศาลาจะเห็นพระเต็มอยู่ที่นั่น วันนั้นกวาดออกมาไม่เห็นพระสักองค์เลย เจียบ เห็นเณรหนึ่งมันรักษาศาลาอยู่ มันคงจะขวางตามันแหละเณรเห็นเรากวาดออกมา เณรมันก็โผล่ออกมาเอาไม้กวาดออกมากวาด เณร ขึ้นเลยทันทีที่พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใครพระตายหมดวัด ถึงเวลาแล้วยังไม่รู้ที่อยู่หรือปิดกวาดเป็นยังไง นี่ยังไม่แล้วนะ ได้เคลื่อนคลาดจากนี้แล้วตอนค่ำจะประชุมกันอีก ดีไม่ดีไล่พระออกจากวัด เพราะนี่เป็นกิจวัตรจำเป็นเป็นประจำ ไม่ควรจะให้เคลื่อนคลาด แต่เรามาเคลื่อนคลาดเสียเองใช้ไหมละ ทีนี้มาดูพระ

มาถามเณร เณร พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใคร ถึงเวลาปิดกวาดแล้วทำไมจึงไม่เห็น เป็นยังไงวันนี้ นี่เป็นประโยคแรก ประโยคที่สองคำวันนั้นจะประชุมกัน ดีไม่ดีไล่พระออกจากวัด นั่นเด็ดใหม่เรื่องความเด็ด แต่เด็ดเพื่อให้ดีนะแต่นี้เรามันผิไป นาฬิกาได้เท่าไรเณร คือตามธรรมดา ๔ โมงเย็นปิดกวาด ตายตัวอย่างนั้นเพราะมีนาฬิกา ถึงเวลาออกเองๆ เลย เณร พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใครละนี่ ถึงเวลาแล้วไม่เห็นปิดกวาดมันเป็นยังไง นาฬิกาได้เท่าไร นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที

คือตามธรรมดา ๔ โมงปิดกวาด นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ขึ้นอีกละเราว่าขึ้นอีก ว่าอีกนะนาฬิกาเท่าไร นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที หยุดๆ ขึ้น เห็นใหม่นั่นกำลังเป็นไฟมานะนั่น หยุดๆ เราจะไปแก้บ้าเรา ห้ามไม่ให้พระมาปิดกวาดมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด นั่นเห็นใหม่ เราจะไปแก้บ้าเรา เดินกึกๆ กลับเลย เณรมันคงหัวเราะคือเป็นไฟมาเลยใช้ไหมละ เป็นไฟด้วยความเป็นธรรมนี่นะ พอเราผิเท่านั้นก็หยุดๆ

อย่ามาปิดกวดเดี่ยวจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา ปู้บๆ ไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ นั้นละธรรมเป็นยังงี้ ไม่ได้เอาตัวใหญ่กว่าธรรมนะ

เป็นหัวหน้าของพระเณรทั้งหลายแต่กราบไหว้ธรรมตลอดเวลา เคารพที่สุดเลย เพราะฉะนั้นถึงว่า หือทีเดี่ยว ปู้บ หยุดๆ ขึ้นทันที เราจะไปแก้บ้าเรา ก็เราเป็นบ้าคนเดียว พระทั้งวัดท่านไม่ได้เป็น ยังจะไปดูท่านอย่างแหวกแหลวอีก ใครจะมากุสลาใครมันตายทั้งวัด ว่าให้พระให้เณร ทีนี้เวลาเจ้าของผิดแล้วเราไปแก้บ้า ไม่บอกให้พระไปกุสลาให้เจ้าของ เข้าใจไหม ยังฐานเบาอยู่ ถ้าธรรมดาแล้วให้พระมากุสลาเราทั้งวัดถึงจะถูก นี่เราอ่อนนิตเดี่ยวว่า หยุดๆ มันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา ไปเลย

อย่างนั้นละธรรมเข้าใจไหมละ ต้องตรงเป้งเลย ถ้าขัดกับธรรมไม่ได้นะ ขอให้ถูกธรรมคอขาดขาดไปเลย เทิดขนาดนั้นละเทิดธรรมพระพุทธเจ้า ไม่มีอะไรเสียดายในชีวิตของเรา ไม่มีอะไรใหญ่กว่าธรรม ถ้าลงว่าธรรมหมอบเลยๆ เทียวละ ถ้าไม่ใช่ธรรมไม่ได้ ถ้าเป็นกิเลสแล้วคอขาดใส่กันเลย ถ้าเป็นธรรมหมอบ เป็นอย่างนั้นแหละ

นี่ละปกครองหมู่เพื่อนตลอดมาอย่างนี้ เต็ดก็เต็ดอย่างนี้ฟังเอาซิ ไม่ได้เต็ดด้วยกิเลสตีหน้าด้วยอำนาจปาๆ เกื่อนๆ เราไม่มี อย่างนั้นเราไม่เอามาใช้ เต็ดขนาดไหนต้องเป็นธรรมๆ ทั้งนั้น เมื่อเราผิดจากธรรมแล้วเราก็ยอมทันทีเลย ปกครองสุ่มสี่สุ่มห้าถือว่าเราเป็นผู้ใหญ่อำนาจปาๆ เกื่อนๆ เอามาใช้ โอ้ย ไม่ได้สำหรับเรา ต้องเอาธรรมขึ้นตลอด ถ้าไม่ขัดธรรมเดินตามธรรม เอาขาดขาดไปเลยไม่มีถอยเพื่อความดีงาม ถ้าขัดกับธรรมไม่ได้หมอบทันที ฝืนไม่ได้จึงเรียกว่าธรรม

การปฏิบัติตัวของเราก็อย่างนั้นเรื่อยมา ไม่เหลาะๆ แหละๆ คิดดูซิตั้งแต่ทำ ความเพียร ออกปู้บไปปฏิบัติ ได้พิจารณาย้อนหลังถึงเรื่องความเพียรของตัวเอง ที่จะได้คิดว่าท้อแท้อ่อนแอถอยหน้าถอยหลังอย่างนี้ไม่มี คือมันอ่อนแอแล้วได้ดำเนินิตีเตียน การปฏิบัติของตัวเองยังงี้ๆ บ้างไม่นะ มีแต่ชยะๆ โอ้โห อย่างนั้นมันก็ทำได้ๆ คือเราที่เวลาคำนี้ถึงวัยนี้เราแก่แล้วนี่นะ พิจารณาย้อนหลังที่ยังหนุ่มน้อยอยู่มันคล้ายๆ ว่าอย่างนั้นก็ได้ คือมันแข็งแรงด้วย ความมุ่งมั่นรุนแรงด้วย กำลังวังชาพร้อมด้วยมันก็ฝึ๊งๆ ละ ทีนี้เวลามันแก่แล้วมันก็ชยะๆ มองย้อนหลังนี่ชยะๆ ทำเหยาๆ แหยะๆ นี้ไม่ได้นะ ต้องจริงจังทุกอย่าง

จึงได้ยอมรับ เรื่องอันนี้เราจริงจังจริงๆ ไม่เหลาะแหละ จะว่าเกียจคร้านก็ไม่ปรากฏว่ามันเกียจคร้านที่ไหน เหตุการณ์ตรงไหนไปตรงนั้นเลย มันจะเกียจคร้านสักขนาดไหนก็ตามตีหัวมันลงเลย เอาความจริงความจังต่อเหตุต่อผลเข้าใส่ปิ้งๆ เลย เป็นอย่างนั้น วันนี้ก็ไม่มีอะไร แล้วตะกิ้นนี้พูดไว้เรื่องอะไรว่ามาซิ (ขอเครื่องคอมพิวเตอร์ ๕ เครื่องครับ) มันเป็นอย่างงี้คอมพิวเตอร์ ๕ เครื่อง ๖ เครื่อง (เครื่องเดิมมีอยู่ ๑ เครื่อง

เก่า) ทางไหนเอาไปเมื่อเร็วๆ นี้ ทางไหนบ้างเหอ (หนองบัวลำภู) เท่าไร (หนองบัวลำภูนี้รู้สึกทั้งจังหวัดละครับ แล้วก็ทหาร ๒๐ เครื่อง) แล้วอะไรอีกเอาเร็วๆ มานี้ละ เป็นก็แสนคอมพิวเตอร์เหมือนกัน ดูมาจากทางด้านจังหวัดหนองบัวลำภู (ตำรวจจังหวัดหนองบัวลำภูครับ) นี่จังหวัดไหน (ชัยภูมิครับ อำเภอเกษตรสมบูรณ์) แล้วขออะไร (ขอเครื่องคอมพิวเตอร์ ๕ เครื่อง คิดเป็นเงินประมาณ ๑ แสนบาทครับ ผม) เอา เอาได้ ๕ เครื่อง ๑ แสนบาท อย่างนั้นละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ